

ציודה לדרך:

סלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

ציודה לדרך | פרשת שופטים

גליון מס' 148 התשפ"ג

בדרך הפרשה

"לה" ורק אחר כה: "לשבטיה"

שפטים ושטרים תתן לה בכל שיעריה אשר ה' אלקיה נתן לה לשבטיה (טז, יח)

ספר הבן איש חי: מעשה בגנב שנגזר עליו גזר דין מות. כשבאו לבצע את גזר הדין פנה הגנב אל המלך ואמר: "לפני שהורגים אותי ברצוני ללמד את המלך 'פטנט' נפלא כיצד ליצר עץ תפוחים תוך עשר דקות".

"מצוין", הסכים המלך.

בקש הגנב שיביאו לו סיר עם גרעיני תפוחים, קנמון, זנגביל ועוד כמה מרכיבים. הפל הובא לפניו והוא החל במלאכתו: יצק את כל החמרים לסיר, הרתיח, בחש, ערבב וגבל.

בסוף אמר: "עתה צריך להכניס את התערבבת הוא לאדמה, אה ישנו תנאי אחד להצלחת הענין: אסור שהכנסת התערבבת לאדמה תעשה על ידי אדם שפעם גנב, כי אז העץ לא יצמח. אני אינני יכול לעשות זאת כי הרי גנבתי, אני מציע ששר האוצר יתכבד במלאכת ההכנסה לאדמה..."

שר האוצר האדים ולאחר מכן החויר, ואז התחיל לגמגם שיתכן ובמקרה הוא פעם גנב, כי הוא סוף כל סוף מתעסק עם כסף... "לכן", אמר, "עדיף לכבד את שר הפנים".

כמוכן שגם שר הפנים התחמק בתואנות שונות ומשונות, וכן שאר השרים, עד שהגיעו למלך בכבודו ובצעמו.

חיה המלך במבוכה ואמר: "זכורני שבהיותי ילד קטן לקחתי פעם מאבי חפץ כלשהו בלי רשות".

אמר הגנב: "תראה אדני המלך, כלכם גנבתם פעם ורק אותי תולים על הגנבה? היתכן כדבר הזה? אותם תרוצים שיש לכם - מתאימים גם לי, ועליכם לחון אותי מהענש הכבד שהטל עלי!"

דבר זה נרמז כאן בפסוק: "שפטים ושטרים תתן לה בכל שיעריה, אשר ה' אלקיה נתן לה לשבטיה" - כאשר אתה בא להפכות מישהו בשבט, קודם תביט על עצמך, "לה", תראה אולי גם לה מגיע אותו ענש, ורק אחר כה "לשבטיה".

(רבי שלמה לוונשטיין שליט"א - מתוק האור)

בְּדֶרֶה הַזִּמְזִימָה

עד שִׁסְיִמוּ המַלְחִים לְמִלֵּא אֶת חֲבִיטוֹת הַמַּיִם וְאֶת מַחְסַן הַפְּרוֹת, הוּא מְרַשֶּׁה לְכָל מִי שְׂרוּצָה לְרִדֵּת אֶל הָאֵי, לְחַלֵּץ אֶת עֲצֻמוֹתָיו בְּטִיּוֹל מְהֵנָה, לְאַכֵּל מִפְּרוֹת הָעֵצִים וְלִהְנוֹת מִשִּׁירַת הַצִּפּוֹרִים.

רוֹב הַנוֹסְעִים שְׂמַחוּ עַל הַהֲצָעָה, וּמְהֵרָו לְנַצֵּל אוֹתָהּ. הֵיוּ מְתִי מְעַט שֶׁהַחֲלִיטוֹ לְהִשָּׂאָר, מִשׁוּם שֶׁחֲשִׂשׁוּ שִׁיטְעוּ בַּמְבוֹה הָאֵי וְהִסְפִּינָה תַפְלִיג בְּלַעֲדֵיהֶם. כְּשֶׁהֶאֱחָרִים יָרְדוּ הֵם סִדְרוּ לְעֲצָמָם מְקוֹם נוֹחַ וְלִשְׁבוּ לְהַמְתִּין לְהַפְּלָגָה.

כָּל הַשָּׂאָר יָרְדוּ, אַךְ כָּל אֶחָד מֵהֶם הִתְנַהֵג בְּאִפְסוֹן אַחֵר: חָלַק הַקְּפִידוֹ לֹא לְהִרְחִיק לְכַת. הֵם הִזִּינוּ עֵינֵיהֶם בְּנוֹף, נִהְנוּ מִצִּפּוֹרֵי הַשִּׁיר, טְעֲמוּ מִן הַפְּרוֹת הָעֵסִיסִים, וּמְהֵרָו לָשׁוּב אֶל הַסְּפִינָה. גַּם לָהֶם הִיָּתָה אִפְשָׁרוֹת לְסִדֵּר לְעֲצָמָם מְקוֹם נוֹחַ יוֹתֵר מִקֵּדָם.

הַשָּׂאָר נִכְנְסוּ פְּנִימָה בְּלִי לָשִׁים לֵב לְזִמְזִימַת הַחֹלֶף. הֵם נִהְנוּ מִן הָאֵי הַמְּפִלָּא, וְהִתְעַנְּנוּ עַל הַפְּרוֹת הַמְּשֻׁבָּחִים. בֵּינְתֵימֵם, סִימּוּ הַמַּלְחִים לְטַעַן אֶת הַסְּפִינָה בְּמַיִם וּבַפְּרוֹת, וְתַקְעוּ בַּחֲצוֹצְרָה לְאוֹת שֶׁהַפְּלָגָה קְרוּבָה. קוֹל הַתְּרוּעָה הִגִּיעַ לְאֲזֵנֵי הַמַּטִּילִים, וְהֵם מְהֵרָו לְקַטֵּעַ אֶת סִינֵיהֶם וּלְשׁוּב אֶל הַסְּפִינָה. אֲמָנָם הַמְּקוֹמוֹת הַטּוֹבִים כְּבָר הָיוּ תְּפוּסִים, לְכֵן נֶאֱלָצוּ לְהִסְתַּדֵּר בְּאֲשֶׁר מִצְאוּ.

הֵיוּ פְּאֵלוּ שֶׁהִיעֵר הַקְּסוּם שָׂבָה אֶת לִבָּם. הֵם נִהְנוּ בְּיוֹתֵר בְּאֵי, וּכְשֶׁשָּׂמְעוּ אֶת קוֹל הַתְּרוּעָה, אָמְרוּ

אֵלּוּל! בַּחִיל וּרְעֵדָה מִקְבָּלִים אָנוּ אֶת פְּנֵי חֲדָשׁ אֵלּוּל. הַמְּלָה אֵלּוּל מְעוֹרָרַת בְּלִב כָּל יְהוּדֵי רְגִשֵׁי תְּשׁוּבָה וְהִתְרַגְּשׁוֹת. מִתְקַרְבִּים אָנוּ לְיוֹם הַדִּין, וְעֵלֵינוּ לְהִתְכוּנָה לְמִשְׁפָּט שִׁיחַרְץ אֶת עוֹר דֵּינָנוּ. בַּחֲדָשׁ זֶה אֲנַחְנוּ מִשְׁפָּרִים אֶת מַעֲשֵׂינוּ - תְּשׁוּבָה, מִתְחַנְּנִים אֶל שׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ - תַּפְּלָה וּמַרְבִּים בְּזִכְרֵי-צַדִּיקָה.

זִרְזִימֵם מִקְדִּימֵם

בַּתְּחִלַּת חֲדָשׁ אֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר נִשְׁמַע קוֹל תְּקִיעַת שׁוֹפָר, יֵשׁ כְּפֵאלוֹ שְׂחוֹשְׁבִים בְּלִבָּם: נְכוּן, צָרִיךְ לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, אַךְ לֹא יִקְרָה כְּלוּם אִם נִחְכָּה קֶצֶת... לְפָנֵינוּ יֵשׁ עוֹד חֲדָשׁ שָׁלֵם, וְכָדִי לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה מִסְפִּיקוֹת כְּמַה דְּקוֹת בְּלִבָּד...

עֲבוּר אֲנָשִׁים כְּפֵאלוֹ מוּבָא בַּסֶּפֶר **אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ, מִשָּׁל גְּפִלָּא, מִתּוֹךְ יִלְקוּט מַעֲם לוֹעִז:**

סְפִינַת מִפְּרָשִׁים שְׁטָה בְּלִב יָם. בְּאֶחָד הַיָּמִים פְּסָקָה הַרוּחַ מִלְנִשְׁב, וְהַסְּפִינָה לֹא זָזָה מִמְּקוֹמָהּ. יוֹם חָלַף וְעוֹד יוֹם - אַךְ הַמַּצֵּב לֹא הִשְׁתַּנָּה. לְאֵט-לְאֵט אֵזַל הַמַּיִם וְהַמְּזוּן שֶׁבְּכִלֵּיהֶם, וְהַנוֹסְעִים הָיוּ דְאוּגִים בְּיוֹתֵר. יוֹם אֶחָד נִשְׁבָּה רוּחַ חֲזָקָה, וְהִטִּילָה אֶת הַסְּפִינָה לְאֵי נִדְח. כְּבָר מִן הַסַּפּוֹן נִתְּן הַיָּה לְרֵאוֹת כִּי עֲצִים רַבִּים צוּמְחִים בְּאֵי, וְהָאֲנָשִׁים שְׂמַחוּ בְּיוֹתֵר: אִם יֵשׁ צֻמְחִים בְּרוּר שִׁישׁ גַּם מִיָּם וּפְרוֹת. הֵם יוֹכְלוּ לְשַׁבֵּעַ כְּעֵת, וְגַם לְמִלֵּא אֶת הַצִּיּוֹד בַּסְּפִינָה. הַקְּבִרְנִיט הַכְּרִיז, כִּי

בלבם: עדין יש זמן... עד שיעלו את התרנים וימתחו את החבלים ויעלו את המפרשים תעבר עוד שעה ארפה... הם המשיכו לטייל, ורק פששזבעו חזרו אל החוף. לתרדתם הבחינו שהאניזה מתרחקת והולכת! מיד התעשתו, קפצו אל המים והחלו לשחות במלוא המרץ. סוף סוף השיגו את הספינה ועלו על ספונה מתנשמים ומתנשפים, עיפים ויגעיים. מוכן, שכעת לא נשארו להם, אלא המקומות הצרים והדחוקים, וכך העבירו את שארית הנסיעה. ועדין נותרו כאלו שלא שמו לב לזמן או לחצוצרות. הם החליטו שטוב להם להשאר באי, מאשר לשבת בספינה הדחוסה, ונהגו מאכילת הפרות ושמיצת ציצי הצפורים. אלא שלבסוף הגיע החרף – הפרות נשרו והרקיבו, העצים עמדו בשלכת. גשם ורוח זלעפות היו באי, והאמללים לא מצאו לעצמם מחסה. ככלות שנה, כשהגיעה לאי ספינה אחרת, גם אנשיה מצאו אי בלי נפש חיה...

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספינה עוגנת באי לזמן קצר – אדם חי בעולם

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

הספור הוא משל לחיי האדם בעולם הזה. תכלית האדם להגיע למחוז חפצו – ולזכות לעולם הבא. הספינה היא המצוות והמעשים הטובים, שרק בעזרתם יכול האדם להגיע למחוז חפצו. האי – הוא העולם הזה וכל פתוייו.

החדש החשוב בשנה!

ההכנה שלנו לקראת הימים הנוראים נעשית בחדש אלול, ולפיכך רבה חשיבותו של חדש זה. מבחינה זו הוא נחשב לחדש החשוב ביותר בשנה, שהרי על פיו נקבע עתיד השנה כלה.

חז"ל (בבא מציעא ק"ז ע"ב) אמרו: "הכתל והאילן שנפלו לרשות הרבים והזיקו, פטור מלשלם. נתנו לו זמן לקוץ את האילן ולסתור את הכתל, ונפלו בתוך הזמן – פטור. לאחר הזמן – חייב... וכמה זמן בית דין? אמר רבי יוחנן: שלושים יום" – בית דין נותנים לאדם ארבה של שלושים יום, שבהם עליו להתעורר ולעשות את המטל עליו, ולאחר שעובר פרק הזמן הזה הוא חייב.

מראש חדש אלול עד ראש השנה יש שלושים יום. במהלך הימים הללו שולח לנו הקב"ה התראה על

ידי תקיעת השופר. רבות! אתם מזמנים למשפט. אל תגידו לא ידענו, המכתב הרשום לא הגיע...

אומר הנביא (ישעיה נה, ו): "דרשו ה' בהמצאו קראהו בהיותו קרוב" – לא כדאי להמתין עם התשובה עד עשרת הימים שבין ראש השנה ועד יום הכפורים, אלא יש זמן של "בהיותו קרוב" שהוא מראש חדש אלול, כמו שכתב האר"י הקדוש, שמראש חדש אלול שערי רחמים נפתחים. זה זמן בית דין, שהוא, כאמור, שלושים יום, וזהו "בהיותו קרוב".

בענין זה פירש בעל ה"הפלאה" דברים מרגשים על דברי דוד המלך ע"ה בפרק קלט בתהלים: "ימים יצרו" – הקב"ה יצר שלש מאות ששים וחמשה ימים בשנה, "ולו" – לקב"ה, "אחד בהם" – יש לו יום אחד: יום הכפורים.

"ולי מה יקרו רעיה א-ל" – אלו ימי אלול, כמו שכתב

קדם היום, כדי שיהיו יותר שעות של מחילה בחדש אלול".

על כה אמר הנביא (ירמיה נ, כ): "בימים ההם ובקעת ההיא נאם ה' יבקש את עון ישראל ואיננו" - 'ההם' בגימטריה חמשים. 'ההיא' בגימטריה עשרים ואחת. והנה, מראש חדש אלול ועד להושענא רבה, ישנם חמשים ימים, וזה מה שכתוב 'בימים ההם' - ומראש השנה ועד הושענא רבה מספר הימים הוא עשרים ואחת. בימים אלו עומדים ישראל לדין ועוונם מבקש, אה איננו - וכל זאת בשל אותם ימי הכנה שבהם אפטר לכפר עוון.

הקב"ה נתן לנו חדש כזה, חדש שכלו רחמים וסליחות והזדמנות למחילה, חדש של "אני לדודי ודודי לי". מי לא ינצל את הימים הקדושים הללו!? (רבי ברוך רוזנבלום שליט"א - מתוך הספר החדש "נעימות יאמרו" ימים נוראים)

האר"י הקדוש, שהם ימי רצון. החדש הזה מכפר על כל השנה כלה. כחו של אלול רמוז במשנה (מסכת כתובות ה, ב): "נותנין לבתולה שנים עשר חדש משתבעה הבעל לפרנס את עצמה" - נותנים לבתולה להערה לפני חתונה במשך י"ב חדש. והנה, מזל חדש אלול הוא מזל בתולה - והוא מכפר על י"ב חדש!

ואכן אמרו חז"ל במדרש, שכאשר הזקנים מקדימים להתענות בראש חדש אלול, מכפר להם הקב"ה על שלישי מעוונותיהם! על כה אמר הנביא (ירמיה לא, יב): "אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו". וזהו חסד ה' תברך, שסופר י"ב שעות שיש בכל יום מימי אלול ומחשב כל שעה באלול כנגד יום מימות השנה. והם ימי קדש המכפרים על ימי חל", כותב בעל ה"הפלאה", כפי שכתב דוד המלך "אספרם מחול ירבון" - שמי אלול הקדושים, ירבו על ימי החל של כל השנה. "ולכן התקינו, שיקומו לסליחות

לשלים במזמן

בהקפה, והבטיח שישלם תוך זמן קצר את כל החוב. בעלי המפעל לא מאד שמחו למכר לו שוב בהקפה, והתרו בו שזאת הפעם האחרונה. לא חלה זמן רב והסוחר הגיע שוב.

"נו", אמר לו הבעלים של המפעל, "באת לשלם את החוב הגדול שלך?"
"לא", אמר הסוחר, "באתי לבקש שתמכרו לי סחורה

עוד משל נפלא בענין כחו של חדש אלול, המשיל **רבי גרשון לייבמן זצ"ל**:

סוחר אחד הגיע למפעל גדול, ובקש לקנות סחורה בהקפה. בעלי המפעל נערתו לו, ומכרו לו כמות נכבדה של סחורה. זמן מה לאחר מכן שוב הגיע הסוחר אל המפעל, ושוב בקש לקנות סחורה

בהקפה".

"בהקפה?! קפיץ בעל המפעל, אתה חייב לי חובות כאלה גדולים, ואתה מבקש לקנות בהקפה?! לא תקבל שום סחורה עד שאני אקבל תשלום!"
מה עושה הבן אדם, אם הוא לא רוצה לפשט רגל?
הוא אומר: "אני משלם לך עכשו במזמן על מה שאני לוקח עכשו, ואת החוב אשלם בעזרת ה' בקרוב".
הבעלים של המפעל רואה שהסוחר משלם במזמן, והוא מתרבה. "אין בעיה, אם אתה משלם עכשו במזמן, תוכל לקבל סחורה חדשה. ומאחר שאתה לקוח קבוע, אולי אפילו נמחק לך חלק מהחוב, כי אנחנו רוצים שתמשיך להיות לקוח שלנו".
לעצמת זאת, אם הסוחר לא מוכן לשלם כלום במזמן ומתעקש לקבל הכל בהקפה, אומרים לו הבעלים: "החוב שלך גדול מדי, ולא נראה שאתה מתכנן לשלם אי פעם. אנחנו לא מתעסקים איתך יותר".
במשך אחד עשר חודשים יש לנו חוב מאוד גדול אצל

הקב"ה. צברנו, למרבה הצער, חובות מאוד גדולים. מגיע חדש אלול, ואנחנו באים ומבקשים מהקב"ה: "תן לנו סחורה חדשה - תן לנו חיים חדשים, זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים". אנחנו רוצים ברכה ושלוש, פרנסה טובה, ישועות ונחמות, גזרות טובות. הקב"ה אומר, כביכול: אני רוצה שתשלם לי במזמן. התשלום במזמן בחדש אלול הוא חזק בעוד מצוה, עוד קבלה טובה, עוד התגברות על היצר, עוד התרוממות. תתחיל לפחות במשהו, וכשתתחיל - תקבל.
לכן כדאי לכל אדם ואדם להקדים ולהוסיף לעצמו מצוות בימים הגדולים הללו של חדש אלול, פי על ידי התשלום במזמן יכול האדם לקבל "סחורה חדשה", לזכות למחיקת חובות, ולהתחיל דף חדש. (רבי גואל אלקריף שליט"א - מתוך הספר החדש שש באמרתך ימים נוראים ב"כ)

מעוניינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-1; 339991 קרן הסעה וסיוע לחלמידי החינוך העצמאי ע"ד 95-659-804-5
התרוממות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים מלוס" ברחבי הארץ